

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 czerwca 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., na podstawie na podstawie art. 83 ust. 1 w związku z art. 48 ust.1 i art. 32 z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Z 2015 roku, poz. 121 ze zm.), określił wysokość należności J. A. z tytułu składek za okres od 08.2013 do 03.2016 w tym: na ubezpieczenie społeczne 21 780,74 złotych i odsetki w kwocie 2605 złotych, na ubezpieczenie zdrowotne 657,02 zł i odsetki w kwocie 61 zł, na Fundusz Pracy w kwocie 1816,28 zł oraz odsetki 152 złotych.

W uzasadnieniu organ rentowy podniósł, że na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, jeżeli płatnik składek nie złoży w terminie deklaracji rozliczeniowej, nie będąc z tego obowiązku zwolniony, Zakład Ubezpieczeń Społecznych jest zobowiązany do dokonania wymiaru składek z urzędu, w wysokości wynikającej z ostatnio złożonej deklaracji rozliczeniowej. Z uwagi na to, że płatnik składek, z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej od 08.2013 roku do nadal, nie osiągał minimalnego wynagrodzenia z umowy o pracę, miał obowiązek zgłosić się obowiązkowo do ubezpieczeń społecznych z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej.

(decyzja akta ZUS)

Od powyższej decyzji, w dniu 3 sierpnia 2016 roku złożyła odwołanie J. A., zaskarżając ją w całości i wnosząc o zmianę poprzez ustalenie, że w spornym okresie była zwolniona z obowiązku złożenia deklaracji rozliczeniowych i zapłaty składek.

W uzasadnieniu podniesiono, że wnioskodawczyni, w spornym okresie, była zatrudniona w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością, a co za tym idzie, była zwolniona z obowiązku złożenia deklaracji rozliczeniowych oraz z obowiązku podlegania ubezpieczeniom społecznym w związku z prowadzoną przez siebie działalnością gospodarczą.

(odwołanie k. 2 -4)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

(odpowiedź na odwołanie k. 7)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny

W okresie od lipca 2013 roku do marca 2016 roku J. A. prowadziła działalność gospodarczą. Nie zgłosiła się z tego tytułu do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych. Składała deklaracje ZUS DRA z wykazaniem wyłącznie podstaw wymiaru składek i składkami na ubezpieczenie zdrowotne.

W tym samym okresie wnioskodawczyni była zatrudniona w spółce (...) na podstawie umowy o pracę. Stosunek pracy istniał od 2003 roku, przy czym od lipca 2013 roku spółka składała miesięczne imienne raporty z wykazanymi zerowymi podstawami wymiaru składek i składkami na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne.

Okoliczności bezsporne

Obecnie spółka w ogóle nie działa. Wcześniej spółka nie regulowała na bieżąco danin publicznych, zawsze były kłopoty z płatnością.

R. O. nigdy nie był pracownikiem tej spółki, ale uważa się za jej pełnomocnika. Pełnomocnictwo otrzymał od wnioskodawczyni jako prezesa zarządu.

Dowód: zeznania świadka R. O. k 41

W dniu 31.05.2016 roku sporządzono dokumenty - deklaracje ZUS, dotyczące wnioskodawczynie i przesłano do (...) Oddział w Ł., ale nie uiszczono jakichkolwiek składek za sporny okres.

Dokumenty nie spełniały wymogów formalnych (nie wiadomo kto je sporządził bowiem nie były podpisane) i ZUS odesłał je do spółki. Przesyłka wróciła do ZUS jako nie podjęta po awizowaniu.

Dokumenty k 50-139, pismo ZUS k 162-165

Według danych z Krajowego Rejestru Sądowego, J. A. jest prezesem zarządu spółki J. P..

Dowód: wydruk z KRS k 150-152

W zeznaniach podatkowych, składanych do Urzędu Skarbowego za lata 2013 – 2015, wnioskodawczynie wskazywała przychód ze stosunku pracy. W roku 2013 podała kwotę 19.200 złotych, w 2014 kwotę 20.160 złotych, w 2015 – 21.050 złotych.

Dokumenty w kopercie k 156

W latach 2013 – 2015 spółka (...) składała deklaracje PIT-11 do Urzędu Skarbowego, ale nie złożyła deklaracji o pobranych zaliczkach na podatek dochodowy i nie dokonała wpłat zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych od wypłaconych wynagrodzeń.

Pismo z Urzędu Skarbowego w kopercie k 170 i k 176

Oceniając materiał dowodowy, Sąd nie dał wiary świadkowi R. O. co do szczegółów związanych z umową o pracę wnioskodawczynie.

Po pierwsze, świadek zeznał, że wnioskodawczynie przestała już być prezesem zarządu spółki. Tymczasem z wyciągu z KRS wynika okoliczność wprost przeciwna, a mianowicie, że to wnioskodawczynie jest prezesem zarządu spółki i jednocześnie jednym z trzech wspólników o największej liczbie udziałów.

Sąd podjął próbę realizacji wniosków dowodowych, zgłoszonych w odwołaniu i zwracał się do spółki (...) o informacje dotyczące zatrudnienia wnioskodawczynie. Przesyłki wracały awizowane (k 15, 18, 30).

Po drugie, świadek nie umiał powiedzieć, gdzie jest dokumentacja spółki, przy czym twierdził, że jest pełnomocnikiem spółki od 2003 roku i cały czas współpracuje ze spółką. Sąd kilkakrotnie wysyłał na podany przez świadka adres, zobowiązanie do złożenia dokumentacji osobowo-płacowej wnioskodawczynie, ale przesyłki wracały awizowane (k 149, k 157, k 159).

Po trzecie Sąd nie uznał za wiarygodne twierdzeń, że wnioskodawczynie niej jest już prezesem zarządu spółki J. P., że cały czas pracowała oraz, że miała w umowie najniższe wynagrodzenie. Z jednej strony świadek nie potrafił podać jakichkolwiek szczegółów dotyczących działalności firmy, nie wie, kto z wnioskodawczynią podpisał umowę, ale potrafił powiedzieć, że zarabiała „najniższą krajową”, była zatrudniona na cały etat i do klientów jeździła własnym samochodem. Ponadto w dalszych zeznaniach świadek przyznał, że wiele informacji ma bezpośrednio od wnioskodawczynie.

Podsumowując, zdaniem Sądu, zeznania świadka O. nie mogły stanowić wiarygodnego źródła dowodowego.

Wobec nieusprawiedliwionego niestawiennictwa wnioskodawczynie na wszystkich rozprawach, Sąd pominął dowód z jej przesłuchania. Wnioskodawczynie odbierała wezwania, a mimo to nie stawiała się na rozprawach. Należy podkreślić, że pełnomocnik wnioskodawczynie podnosił kilkakrotnie, że ma utrudniony kontakt z wnioskodawczynią i nie może wykonać zobowiązań nałożonych przez Sąd. Oświadczył również, że zdaje sobie sprawę ze skutków procesowych niewykonania zobowiązań Sądu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje

O. J. A. nie jest uzasadnione i jako takie podlega oddaleniu.

Zgodnie z art 6 ust 1 pkt 5 oraz art 12 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1442), osoby prowadzące na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej pozarolniczą działalność podlegają obowiązkowo następującym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu i rentowym oraz ubezpieczeniu wypadkowemu.

W myśl art 66 ust 1 pkt 1 c ustawy z 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027 z późn. zm.) obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, które są osobami prowadzącymi działalność pozarolniczą lub osobami z nimi współpracującymi, z wyłączeniem osób, które zawiesiły wykonywanie działalności gospodarczej na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Natomiast zgodnie z art. 67 ust. 1 powyższej ustawy obowiązek ubezpieczenia zdrowotnego uważa się za spełniony po zgłoszeniu do ubezpieczenia zdrowotnego osoby podlegającej temu obowiązkowi zgodnie z przepisami art. 74-76 oraz opłaceniu składki w terminie i na zasadach określonych w ustawie.

Zgodnie zaś z art. 32 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika, odpowiedzialności osób trzecich i spadkobierców oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne.

W myśl art. 47 ust. 1 ww. ustawy płatnik składek przesyła w tym samym terminie deklarację rozliczeniową, imienne raporty miesięczne oraz opłaca składki za dany miesiąc, z zastrzeżeniem ust. 1a, 2a i 2b.

Zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych jeżeli płatnik składek nie złoży w terminie deklaracji rozliczeniowej, nie będąc z tego obowiązku zwolniony, Zakład dokonuje wymiaru składek z urzędu w wysokości wynikającej z ostatnio złożonej deklaracji rozliczeniowej, bez uwzględnienia wypłaconych zasiłków oraz zasiłków rodzinnych i pielęgnacyjnych, zawiadamiając o tym płatnika.

Z przepisów tych wynika, że osoby prowadzące działalność pozarolniczą winny opłacać składki na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w obowiązujących w ustawie terminach.

W myśl art. 23 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, od nieopłaconych w terminie składek należne są od płatnika składek odsetki za zwłokę, na zasadach i w wysokości określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa.

W rozpoznawanej sprawie wnioskodawczyni zakwestionowała decyzję ZUS argumentując, że organ rentowy błędnie nakazuje jej płacić składki w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą, bowiem J. A. jest zatrudniona na cały etat w J. P. i otrzymuje miesięcznie minimalne wynagrodzenie, a to oznacza, że jest zwolniona z opłacania spornych składek.

Zdaniem Sądu Okręgowego powyższa teza nie została przez wnioskodawczynię udowodniona.

Po pierwsze, wnioskodawczyni nie przedstawiła jakiegokolwiek dowodu na zawarcie umowy o pracę w spornym okresie i otrzymywanie deklarowanego wynagrodzenia. Wzywana kilkakrotnie do złożenia dokumentów osobowo – płacowych, potwierdzających zatrudnienie, nie przedstawiła kompletnie nic.

Po drugie, dowodami na faktyczne świadczenie pracy i otrzymywanie wynagrodzenia nie mogły być deklaracje PIT - 36 czy PIT - 11, bowiem są to „tylko deklaracje”, zaś Urząd Skarbowy podał, że nigdy nie wpłynęły od spółki (...) zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych w spornym okresie.

Dokumenty PIT 36 do Urzędu Skarbowego wypełniała sama wnioskodawczyni i mogła wpisać w nich dowolne informacje. To, że zadeklarowała wynagrodzenie a pracę nie oznacza, że je otrzymywała.

Po trzecie, zachowanie wnioskodawczyni w toku procesu oraz fakt, że przez cały czas jest prezesem zarządu spółki J. P. świadczą, zdaniem Sądu o nieudolnej próbie uniknięcia odpowiedzialności przed organem rentowym za nieopłacone składki.

Podsumowując, należy stwierdzić, że organ rentowy prawidłowo ustalił obowiązek opłacenia składek za sporny okres.

Wnioskodawczyni nie kwestionowała prawidłowości dokonanych przez organ rentowy wyliczeń zadłużenia, a więc Sąd nie badał, czy ustalenie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych wysokości zobowiązania i zadłużenia stanowiącego podstawę do obliczenia kwoty z tytułu zaległych składek i odsetek jest prawidłowe, gdyż okoliczność ta była niesporna.

W oparciu o poczynione ustalenia i obowiązujące przepisy prawa Sąd Okręgowy uznał, że skarżona decyzja jest prawidłowa.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie.

O kosztach postępowania Sąd Okręgowy rozstrzygnął w punkcie 2 sentencji, zgodnie z wyrażoną w art. 98 k.p.c. zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy, uznając Zakład Ubezpieczeń Społecznych jako stronę w całości wygrywającą przedmiotowe postępowanie. Z tego powodu Sąd Okręgowy zasądził od wnioskodawczyni na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. kwotę 4800 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Na kwotę tę złożyło się wyłącznie wynagrodzenie pełnomocnika organu rentowego, ustalone w oparciu o § 2 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804), które nie obejmuje zmian obowiązujących od 27 października 2016 roku. Zgodnie z § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804 ze zm.) do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe do czasu zakończenia postępowania w danej instancji. Na marginesie wskazać należy, że spraw o składki nie można zaliczyć do kategorii spraw o świadczenia z ubezpieczenia społecznego w rozumieniu § 9 ust. 2 powołanego rozporządzenia i dlatego w tych przypadkach zachodzą wszelkie podstawy, aby koszty zastępstwa procesowego były wyliczane według wartości przedmiotu sporu. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego należało wyliczyć na podstawie wartości zaległych składek za sporny okres.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawczyni